



ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΣΧΟΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Στο Μεταπτυχιακό: Σύνθεση για τον Κινηματογράφο, το
Θέατρο και τις Τέχνες της Παράστασης, με τίτλο:

“EX CENTRIC – The movie”

ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

A.M. : MA2016030

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Κέρκυρα 2017-18

2. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

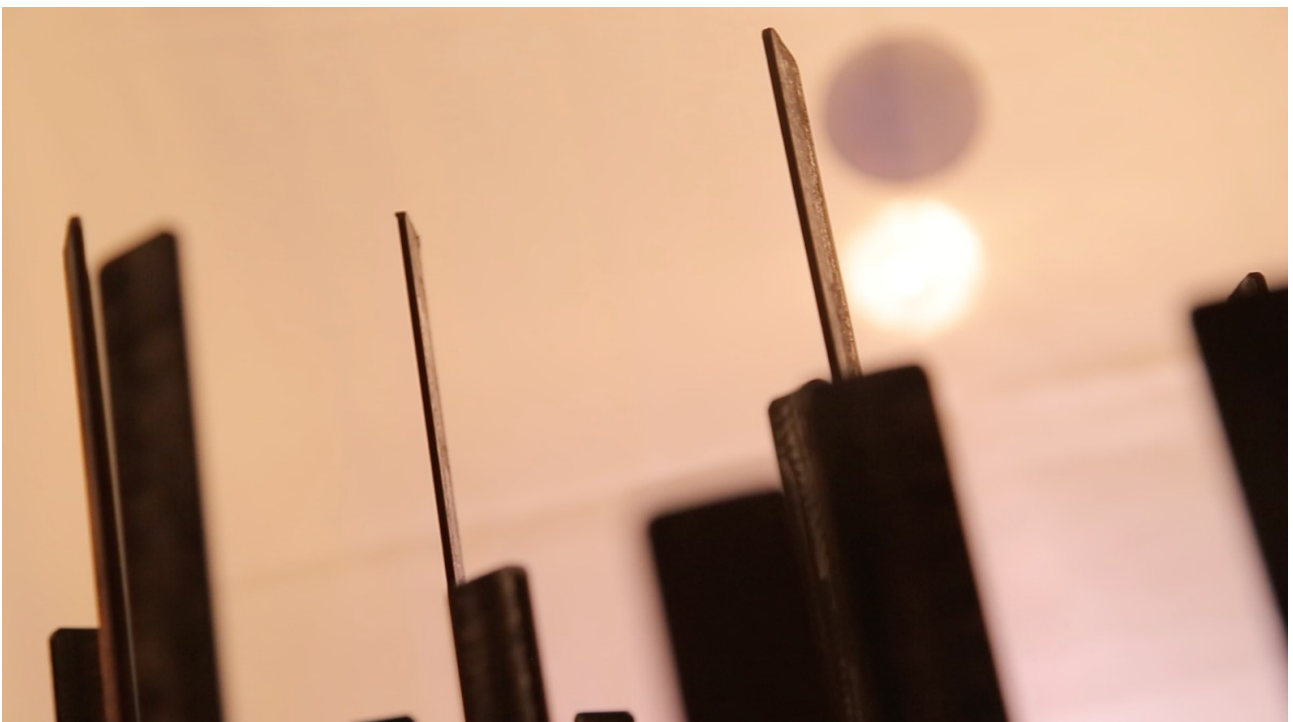
1. Τίτλος.....	1
2. Περιεχόμενα.....	2
3. Μερικά λόγια για το έργο.....	3
4. Συντελεστές.....	4
5. Οι (Εκ)κεντρική ιδέα.....	7
5.1. Ex Centric.....	8
7. Τα Σύμβολα.....	9
8. Το Σενάριο.....	11
9. Παραγωγή – Γυρίσματα – Ηχογραφήσεις.....	13
10. 7 Σκηνές – 7 Μουσικά κομμάτια.....	15
10.1.Intro.....	15
10.2.Rollercoaster Sunset View.....	16
10.3.RetroDiscoTech.....	17
10.4.The Journey.....	18
10.5.What’s the sound.....	21
10.6.Fear born in Heaven.....	23
10.7.Clair de Lunatic.....	24
11. Βιβλιογραφία.....	25

3. ΜΕΡΙΚΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

Το Excentric είναι ένα πολυδιάστατο έργο, με τελικό προορισμό μία **ταινία μικρού μήκους** με διάρκεια 35 λεπτών, και ένα **μουσικό album** που θα περιέχει το soundtrack της ταινίας και μερικά b-sides και remixes.

Η ταινία είναι συνδυασμός πολλών τεχνών και τεχνοτροπιών. Περνάει από το **μουσικό ντοκιμαντέρ** της καταγραφής των ηχογραφήσεων, στο **μουσικό βιντεοκλίπ** με ποπ αίσθηση, από τις **συνέντευξη** και συζητήσεις περί εκκεντρικότητας στην **υπαρξιακή ποίηση** και από τον **χορό στον στύλο** στην **macro φωτογραφία** και το **video art**, το **animation μακέτας** και το **sound design**. Είναι δομημένη σε 7 μουσικές σκηνές, με ενδιάμεσα περάσματα.

Τα 7 μουσικά κομμάτια που αποτελούν τον σκελετό του έργου είναι παρομοίως πολυστυλιστικά, ξεκινώντας από μία εισαγωγή με σπεκτραλιστική έμπνευση, 4 τραγούδια, ένα ποίημα με μουσική συνοδεία, και μία έξοδο με ηλεκτρονική πολυρυθμική μουσική.



4. ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Παραγωγή: Κένδριος Θεριούδας

Σενάριο: Χρήστος Φώτης, Κένδριος Θεριούδας

Μουσική: Κένδριος Θεριούδας

Στίχοι: Χρήστος Φώτης, Κένδριος Θεριούδας (στο What's the sound)

Κινηματογράφηση- Διεύθυνση Φωτογραφίας: Πέτρος Κολοτούρος

Μουσικοί:

Μπάμπης Πετσίνης: τύμπανα

Σάκης Αζάς: ηλεκτρική κιθάρα

Βένης Πολατίδης: ηλεκτρική κιθάρα

Δημήτρης Κάκος: ηλεκτρικό Μπάσο

Σωκράτης Βότσκος: κλαρινέτο

Θωμάς Πέτρου Πλήκτρα

Chris Fotis: Τραγούδι

Αλέξης Φάλαντας: extra programming, ακουστική κιθάρα, ηλ, μπάσο

Θάνος Τσελεμπής και Fasarioso: Ομάδα 10 βραζιλιάνικων κρουστών

Κένδριος Θεριούδας: Μουσική, Ακουστικό και Ηλεκτρικό Βιολί, Βιολοντσέλο, Μαντολίνο, πιάνο, Πλήκτρα, Synthesizers, programming, sound design

Ηχοληψία: Όθωνας Κόκκινος, Κένδριος Θεριούδας, Αλέξης Φάλαντας

Ηχογράφηση: Κένδριος Θεριούδας

Ηχογράφηση Φωνητικών και βιολιού: Αλέξης Φάλαντας

Επεξεργασία Ήχου: Κένδριος Θεριούδας, Αλέξης Φάλαντας

Σχεδιασμός Ήχου: Κένδριος Θεριούδας

Μίξη Ήχου:

Αλέξης Φάλαντας στο "InFlu Studio"

Κένδριος Θεριούδας στο "Every Night Live, Every Day Studio"

Extra Φωτογραφία και Κινηματογράφηση: Πέτρος Πέτρου, Ανδρέας Τσιαμάκης, Βασίλης Κοβλακάς

Μοντάζ: Πέτρος Κολοτούρος, Κένδριος Θεριούδας, Χρήστος Φώτης

Χρωματισμός βίντεο: Πέτρος Κολοτούρος.

Χορογραφία στο Fear Born In Heaven: Κένδριος Θεριούδας, Κατερίνα Τετερίνα

Χορός: Κατερίνα Τετερίνα

Κατασκευές

Κωνσταντίνος Νικολακάκης: Κατασκευή μεταλλικού γλυπτού

Στεφανίας Βασιλειάδου: Κουστούμια στο RetroDiscoTech

Κατερίνα Τετερίνα: Κατασκευή Μπάμπουσκας

Ιοκάστη Φουντούκα: Κατασκευή Τούρτας

Μακετικά: Κένδριος Θεριούδας, Πέτρος Κολοτούρος, Χρήστος Φώτης

ΠΑΙΖΟΥΝ

Στο RetroDiscoTech:

Χρήστος Φώτης

Φίλιππος Ποιμενίδης: Russian Gangman

Μάριος “Bimboy” Μιλτιάδου: Χορός Voguing

Αλέξης Φάλαντας: Gangleader

Χρήστος Φώτης: Gangleader

Κένδριος Θεριούδας: Πορτοκαλί Βιολιστής

Αντώνης Τσακίρης: Barman, Card Dealer

Υποστηρικτικοί ρόλοι: Ελένη Γουλιελμάκη, Diana Jitari, Κατερίνα Τετερίνα
και 15 Κομπάρσοι

Σκηνές Ζευγαριού:

Γιώργος Παπασταμούλος

Φωτεινή Παπανδρέου

Τοποθεσίες:

Θεσσαλονίκη:

Θωμάς Πέτρου Στούντιο

Σκηνές τούρτας: Cheesecake&Co.

What's the sound: Καφωδείο Ελληνικό

Poledance Studio: PoleArt.gr

Δράμα:

FabriCa Cocktail Bar

Μακετικά: Every Day Die, Every Night Live Studio

Εξωτερικά γυρίσματα σε διάφορες τοποθεσίες στην πόλη και τα περίχωρα της Θεσσαλονίκης, στην Δράμα, στον Αγ. Αθανάσιο Δράμας και στο δέλτα του ποταμού Στρυμόνα.

5. Η (ΕΚ)ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ

Η αρχική ιδέα για την ταινία ήταν το η δημιουργική συνεργασία, και το μοίρασμα ώστε το άθροισμα των καλλιτεχνών να γεννήσει κάτι μεγαλύτερο από τις μονάδες. Κύριοι συμμετοχοί σε αυτό το μεγάλο εγχείρημα είναι ο κινηματογραφιστής Πέτρος Κολοτούρος και οι Χρήστος Φώτης και Αλέξης Φάλαντας από το σχήμα “Stargaze Community” και την Metapost Records.

Μετά της πρώτες συζητήσεις και ακρόαση του πρώτου υλικού από μουσικές, προέκυψε η φιλοσοφικής αλλά περισσότερο ψυχαναλυτική ιδέα της αναζήτησης του κέντρου της ψυχής, και οι ιδέες του κορυφαίου Ελβετού ψυχολόγου Carl Gustav Jung. Άλλες πηγές έμπνευσης είναι η ποπ κουλτούρα αλλά και φιγούρες της ηλεκτρονικής μουσικής όπως η Eliane Radigue.

Ενώ η συνολική προσπάθεια ξεκίνησε σαν κάτι πιο “λόγιο” και “έντεχνο”, η διάλυση του γάμου μου και η ξαφνική απώλεια του πατέρα μου στην διάρκεια της δημιουργίας της εκτροχίασαν τον ειρμό σε νέους δρόμους, εκφράζοντας την ανάγκη αυτοθεραπείας μέσα από την ενδοσκόπηση και πιο τολμηρή γραφή.

*“And I m staring at the setting sun
tryin to bring back all the people that have gone
Slipped out my hand
Tryin to bring back all the lovers
That signed for me some starry night
When I was still young and unafraid”¹*

Η ιδέα του κέντρου της ψυχής, η ιδέα της περιστροφής και της κεντρομόλου δύναμης που μας επιταχύνει όσο πιο κοντά φτάνουμε στο κέντρο δώσαν τον τίτλο στο έργο. Ταυτόχρονα ταιριάζει και με το καλλιτεχνικό μου ψευδώνυμο, “Κένδιρος Θεριούδας”

Παρακάτω παραθέτω το κείμενο που γράφτηκε ως αρχική ιδέα για να μπορέσουμε να εξηγήσουμε αυτό που προσπαθήσαμε να κάνουμε στους εξωτερικούς συνεργάτες, μαζί με τα ηχητικά demos.

1 Στίχοι από το “RoallerCoaster Sunset View”

5.1 “Ex Centric”

*Εκκεντρος: Αυτός που δεν έχει (δεν εκτείνεται γύρω από) ένα συγκεκριμένο σημείο.
Μπορεί κάτι που ξεκινά από ένα αόριστο σημείο (η πολλαπλό) να φέρει ποιότητα ουσίας;*

*Εκκεντρικοί άνθρωποι, εκκεντρικές ιδέες, εκκεντρική Τέχνη. Η ιστορία της καινοτομίας συνοδεύεται
από αυτήν την έλειψη συγκεκριμένου σημείου ή μήπως αυτή η έννοια είναι αντιφατική;*

*Η λέξη εκκεντρικός έχει συνήθως χροιά με αρνητικό πρόσημο. Μοιάζει με τον θρίαμβο της
επιφάνειας ενάντια στο βάθος, από την Μαρκέσα Κασάτι μέχρι τον Λιμπεράτσε ή την L. Gaga. Θα
λέγαμε το ίδιο για τον Νταλί, τον Γουόρχολ ή τον Μπάουι; Ίσως..*

*Ίσως όμως η εκκεντρικότητα να φανερώνει αυτά που προέρχονται από ένα κέντρο. Ένα κέντρο
μοιρασμένο στις διαστάσεις, όπως ακριβώς και η ανθρώπινη ψυχή.*

Μια εκκεντρική προσπάθεια ανακάλυψης του κέντρου...

7. ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

Μία εκτενής αναφορά στο έργο του Jung δεν ταιριάζει στην παρούσα αναφορά πέρα από αυτό το μικρό κομμάτι που έχει σχέση με την χρήση συμβόλων και των αρχετύπων ως αφηγηματικών μέσων, αλλά και ως εργαλείο σύνθεσης της μουσικής και του σεναρίου.

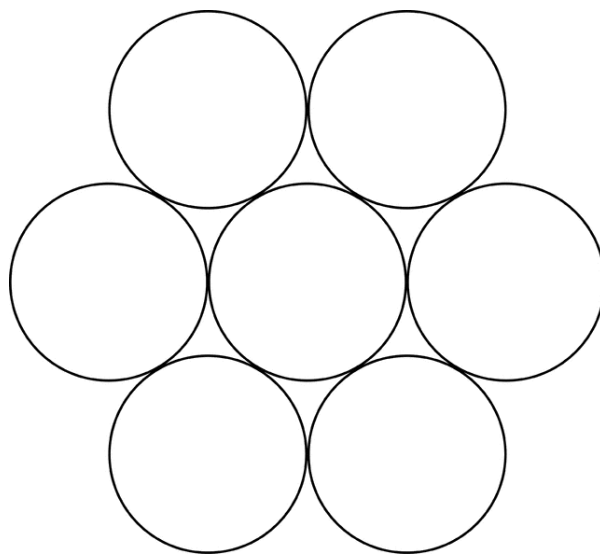
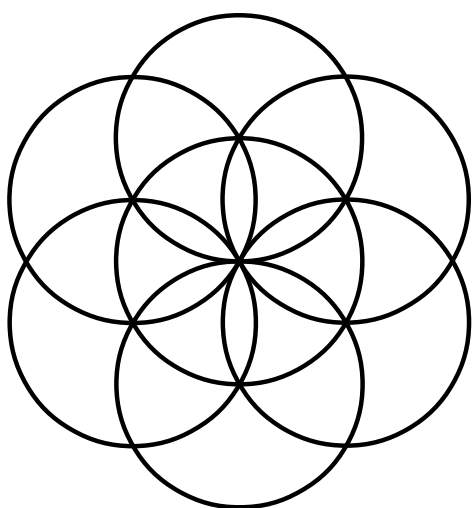
Στην εισαγωγή μία από τις τελευταίες δουλειές του, το βιβλίο “The man and his Symbols”, ο John Freeman γράφει: “Η γλώσσα και του ασυνείδητου είναι τα σύμβολα, και τα μέσα της επικοινωνίας του είναι τα όνειρα”²

Η δομή του έργου είναι σε 7 σκηνές με συμμετρική διάταξη:

1. Οργανικό – Εισαγωγή
2. Τραγούδι - “Αργό”
3. Τραγούδι - “Γρήγορο”
4. Ποίημα - “Αργό”
5. Τραγούδι - “Γρήγορο”
6. Τραγούδι - “Αργό”
7. Οργανικό – *Finale*

Φαίνεται παραπάνω η πανάρχαια θεατρική τεχνική της εναλλαγής έντασης.

Η δομή φτιάχτηκε πάνω στο γεωμετρικό σύμβολο των 7 όμοιων κύκλων, το “άνθος της ζωής”, κλασικό δείγμα “ιερής γεωμετρίας”.



Το “άνθος της ζωής”, 7 όμοιοι εφαπτόμενοι κύκλοι

2 C.G. Jung, The man and his symbols, σελ 10: (Αγγλ.)”The language and the "people" of the unconscious are symbols, and the means of communications dreams.”

Το τραγούδι της ταινίας “*Rollercoaster Sunset View*” είναι γραμμένο με πηγή την διαδικασία καταγραφής και επεξήγησης ονείρων: “*Standardized patterns of the worlds, how I’ve dreamed you all*”.

Το ποίημα “*The Journey*” της 4ης σκηνής είναι μυθοπλαστικό και περιγράφει το δρόμο της αναζήτησης του εαυτού, αντιμέτωποι με τα τέρατα που κρύβουμε μέσα μας.

Ένα κάπως σπάνιο σύμβολο, που υπάρχει ως μάρμαρο στην οικία μου στην Δράμα, πιθανώς απομεινάρι από κάποιο Τούρκικο τάφο ή μνημείο, έγινε πηγή έμπνευσης, και το σχήμα του έδωσε σχήμα σε ένα μεταλλικό γλυπτό, το σύμβολο της ταινίας, και πήρε το όνομα Ex Centric. Παρά την αναζήτηση δεν βρήκα κάτι ίδιο ως σύμβολο εκτός από μία διαδικτυακή αναφορά ως συμβόλου σε τάφους στην Ρουμανία της “αρχής και του τέλους”, της πολύ γήινης συνειδητοποίησης ότι ερχόμαστε και φεύγουμε. Το σύμβολο φιλοτέχνησε σε μέταλλο ο γλύπτης Κωνσταντίνος Νικολακάκης, μεταφέροντας στις 3 διαστάσεις, με ένα στένσιλ (βάση) στο σχήμα του συμβόλου και λάμες που στην κάμερα γράφουν (με τον κατάλληλο φωτισμό) σαν κτήρια πόλη μέχρι την τελευταία σκηνή όπου αποκαλύπτεται η κάτοψη του γλυπτού.

Τα άλλα δύο σύμβολα που διατρέχουν την ταινία, είναι μία ξύλινη **μάσκα ελέφαντα** που συμβολίζει το *αρσενικό*, και μία **Μπάμπουσκα**, φιλοτεχνημένη πάνω σε μία κολοκύθα, που συμβολίζει το *θηλυκό*.

Τα δύο αυτά σύμβολα, πέρα από την “παρουσίαση” τους στην εισαγωγή συμμετέχουν στην πλοκή, τότε πρωταγωνιστώντας και τότε ως αντικείμενα του περιβάλλοντος του σκηνικού.

Η μάσκα ντύνει τον χαρακτήρα του “Elephant Man”, που στην εισαγωγική σκηνή γεννάει ένα **κοντραμπάσο**, και στην 4η και 7η σκηνή υποδύεται τον περιπλανητή.

Η μπάμπουσκα περιστρεφόμενη, μεταμορφώνεται στην χορεύτρια στο στύλο, δραματοποιώντας την κεντρομόλο δύναμη του Ex Centric πάνω σε στίχους που μιλούν για τον φόβο.

Ένα ακόμα συμβολικό επίπεδο χτίζεται με την απόδοση ενός κυρίως χρώματος και δύο αντίστοιχων εννοιών σε κάθε σκηνή:

Πέρα από τον κορμό των 7 σκηνών που θα δούμε λίγο αναλυτικότερα παρακάτω, υπάρχουν **5 παράλληλες αφηγήσεις** που χρησιμοποιούνται ως συνδετικά στοιχεία ανάμεσα στις σκηνές και σε κάποια σημεία εισβάλλουν και στην κυρίως αφήγηση.

Παράλληλη Αφήγηση 1: στην αρχή κάθε σκηνής ο Κένδιρος παράγει ήχο με το στόμιο ενός ποτηριού που περιέχει νερό στο χρώμα της σκηνής

Παράλληλη Αφήγηση 2: Η ιστορία ενός ζευγαριού - Ο Γιώργος και η Φωτεινή. Μέχρι την εισαγωγή της 6ης σκηνής το ζευγάρι απεικονίζεται χωριστά με split screen. Τέλος της ταινίας συνέχεια το ζευγάρι περνάει την ίδια ιστορία αυτήν την φορά μαζί.

1. Intro - “Split Screen” “Πορτρέτα”
2. Rollercoaster - “Split Screen” στο βουνό
3. Retrodiscoteque “Split Screen” Fabrica
4. The Journey “Split Screen” - “Περπάτημα σε δρόμο”
5. What’s the sound “Split Screen” Βιολί και Κιθάρα
6. Fear couple 1 - “No kiss” (σκηνή φαντασίωσης, tremolo βίντεο)
μετά το τέλος “Split Screen” “Ξύπνημα με ερωμένη-έγχορδο”

7. clair de lunatic - ξαναπαίζουν οι σκηνές (χωρίς split screen)
μαζί - “Ξύρισμα Φωτεινής”

1. “Πορτρέτα” Κοιτάζονται
2. “Κορύλλοβος-Στο βουνό” Αγκαλιασμένοι
3. “Fabrica ” Τσονγκρίζουν ποτήρια
4. “Περπάτημα σε δρόμο” - χέρι χέρι
5. “Βιολί και Κιθάρα” - μαζί
6. Ύπνος στην αγκαλιά της Φωτεινής”

Παράλληλη Αφήγηση 3: Συνεντεύξεις και συζητήσεις πάνω στην τέχνη και την έννοια του εκκεντρικού. Το υλικό παρατίθεται αποσπασματικά κρατώντας τα πιο ενδιαφέροντα στοιχεία, και δένοντας τα με την προηγούμενη και την επόμενη σκηνή.

1-2 Ο **Κένδιρος** βρίσκεται στο Βερολίνο και χορεύει μέσα στην ομίχλη υποδύμενος ένα ζωντανό περιστρεφόμενο μανιτάρι, ένα στρατιωτικό φορηγό STAYER και έναν φιλοσοφημένο καλλιτέχνη.

2-3 Ο **Αλέξης Φάλαντας** μιλάει για το *Ex Centric*

3-4 **Μάριος “Bimboy” Μιλτιάδου**, Συνέντευξη του χορευτή και χορογράφου της ομάδας “House of Drama”, νικήτη του “Ελλάδα έχεις ταλέντο 2018”

4-5 Παλιό βίντεο από την **Γιαγιά μου την Ρόζα** να μιλάει για όνειρα, για τον Εμφύλιο και τα παιδικά της χρόνια

5-6 **Φίλιππος Ποιμενίδης**, Συζήτηση με τον αρχιτέκτονα, *Fashion Designer* και *Fashion Idol*

6-7 Ο **Χρήστος Φώτης** μιλάει περί εκκεντρικότητας

Παράλληλη Αφήσηση 4: Ο Αλέξης και ο Κένδιρος φέρνουν μια τούρτα στο Χρήστο που έχει γενέθλια. Συζητούν πάνω στις έννοιες και τα σύμβολα κάθε σκηνης, την σχέση Καλλιτέχνη-Ακαδημίας, τα στερεότυπα.

Ο Χρήστος διαβάζει το “The Journey” και ο “Elephant Man” τρώει την τούρτα.

9. Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ – ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ - ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ

Ο αρχικός στόχος ήταν μία μικρή, γρήγορη, ημιεπαγγελματική υλοποίηση στον ήχο και την εικόνα, γνωρίζοντας (έχοντας ακούσει πιο σωστά) τις δυσκολίες, αλλά από την μία τα βιώματα που μου έδωσε το 2017 στην προσωπική μου ζωή και από την άλλη η υποστήριξη στο αρχικό υλικό από τους συνεργάτες με έκαναν να ανεβάσω τον πήχη σε άγνωστο για μένα επίπεδο.

Η **παραγωγή**, που περιλαμβάνει τα όλα τα διαδικαστικά πέρα του δημιουργική, ήταν μία πραγματικά σκληρή πρόκληση, και κάτι που έκανα για πρώτη φορά. Τα σημαντικότερα εμπόδια ήταν ο συντονισμός πολλών ανθρώπων, το οικονομικό βάρος περίπου 7 χιλιάδων ευρώ, που σταμάτησε την εργασία περίπου από τον Νοέμβριο του 2017 μέχρι τον Μάρτιο του 2018.

Η προσπάθεια ολοκλήρωσης του **Post-Production**, με πολυάριθμες λεπτομέρειες που είχα να μάθω, και μεγάλες θυσίες, πάνω από 1000 ώρες σε επεξεργασία του ήχου και του βίντεο πριν από το μοντάζ και την μίξη, εκατοντάδες ώρες στο Skype και μία σημαντική σπουδή πάνω στις τέχνες του βίντεο, τους φακούς, τα φώτα, τα φορμά, τα προβλήματα της ενορχήστρωσης, των

ηχογραφήσεων, τα μικρόφωνα, το κούρδισμα των τυμπάνων και τις άλλες λεπτομέρειες, συνθέτοντας ένα χαοτικό παζλ εμπειριών.

Τα **γυρίσματα και οι ηχογραφήσεις** έλαβαν χώρο τον Σεπτέμβριο του 2017, μέσα σε τρεις εβδομάδες. Δύο εβδομάδες στην Θεσσαλονίκη και την τρίτη στην Δράμα.

Στην Θεσσαλονίκη νοίκιασα μία βίλλα- επαγγελματικό στούντιο σε φιλική τιμή, ώστε η ομάδα να μείνει για δύο εβδομάδες μαζί και όχι σε ξενοδοχεία.

Την **πρώτη εβδομάδα** στήθηκε το στούντιο, τύμπανα, ενισχυτές κονσόλες και μικρόφωνα, ενώ γίναν πρόβες ήχου και δοκιμές πάνω στα κομμάτια.

Την **δεύτερη εβδομάδα** γίναν η ηχογραφήσεις (περίπου 15 ώρες την ημέρα), ενώ ταυτόχρονα γίναν τα γυρίσματα του “What’s the sound of my heart”, του “RoallerCoasterSunsetView”, του “Fear Born In Heaven” και του “Clair de Lunatic”.

Την **τρίτη εβδομάδα** η παραγωγή μεταφέρθηκε στην Δράμα όπου έγιναν όλα τα μακετικά, τα τετρακάμερα!!! γυρίσματα του “RetroDiscoTech”, η ηχογραφήσεις και η βιντεοσκόπηση των Fasarioso (ομάδα κρουστών).

Τον Μάρτιο του 2018, κατάφερα να ορθώσω πάλι ανάστημα στα οικονομικά, για να ολοκληρωθούν τα γυρίσματα με 3 επιπλέον μέρες γυρισμάτων στην Θεσσαλονίκη. Από τον Απρίλιο του 2018 περάσαμε στο τελικό στάδιο του Post-Production, με μίξεις στο “InFlu Studio”, και μοντάζ από τον Πέτρο Κολοτούρο στο Βερολίνο.

Ακολουθούν τα τελευταία στάδια στο βίντεο, η ολοκλήρωση μαζί με το βίντεο του σχεδιασμού του ήχου και το mastering, και κατόπιν κάποιες επιπλέον εργασίες μόνο για το μουσικό άλμπουμ που θα περιέχει κάποιο επιπλέον υλικό.

Ελπίζω η εργασία να ολοκληρωθεί και στις 11 Αυγούστου του 2018, και να γίνει η πρώτη ολοκληρωμένη κλειστή παρουσίαση στην Δράμα και στην Θεσσαλονίκη, πριν η ταινία πάρει τον δρόμο των φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους.

10. 7 ΣΚΗΝΕΣ – 7 KOMMATIA

10.1. INTRO

Η ταινία ξεκινάει με πόδια που περνάν πάνω από το πλακάκι-σύμβολο ExCentric.

Ο Κένδιρος περνάει στο χέρι του πάνω από το στόμιο του κίτρινου ποτηριού και η μουσική ξεκινηνάει.

Στο βίντεο έχουμε ένα χιαστί (**γρήγορα εναλασσόμενο**) **μοντάζ**, από την μία πλευρά τους μουσικούς που παίζουν στο στούντιο και την ομάδα των κρουστών σε μία εγκαταλελειμμένη αποθήκη, κι από την άλλη πλευρά έχουμε μια σκηνή τοκετού όπου ο “Ελέφαντας” γεννάει ένα κοντραμπάσο, χέρια και πόδια τυλίγονται γύρω από ένα κοντραμπάσο, το σύμβολο να περιστρέφεται με macro (πολύ κοντινή) φωτογραφία όπου δεν αποκαλύπτεται.

Η μουσική σαν κεντρική ιδέα είναι ένα **crescendo** 2 λεπτών, που καταλήγει εκκωφαντικά σε ένα **συριγμό**. Λειτουργεί σαν παρουσίαση με όλους τους μουσικούς που συμμετέχουν να περνάν από την εικόνα.

Το βιολί παίζει ένα ostinato 5K σολ4-ντο5 σε 16α, οι βαθύτερα όργανα (ηλ μπάσο, αρ. Χέρι πιάνου, τούμπες, subs) ξεκινούν από ένα ντο και μετά την μέση οδηγούνται στο φα ως σχέση δεσπόζουσας τονικής, αν και το υπόλοιπο τονικό υλικό λίγη σχέση έχει τονική αρμονία. Οι μουσικοί, μέρα από την γενική ιδέα και δομή, αφέθηκαν να αυτοσχεδιάσουν και στο post production επιλέχθηκε υλικό από τις εκτελέσεις του.

Είναι περισσότερα μία χαοτική συλλογή, ένας πολυσυλλεκτικός ηχητικός καμβάς που από την πυκνότητα μοιάζει μουτζουρομένος. Για να ισορροπήσει κάπως αυτό, κι επειδή τα ηχεία έχουν περιορισμένη “ηχητική έκταση, πειραματίστηκα με μία σπεκτραλιστική τεχνική, όπου με equalizer κόβω και τονίζω συχνότητες με αυτοματισμό, δημιουργώντας έναν ηχητικό κυματισμό, στην ουσία θολώνοντας την πληροφορία με ένα ακόμα επίπεδο.

Η ιδέα αυτή διπλασιάζεται περνώντας τον ήχο μέσα από ένα granular synthesizer, 10db κάτω από τον κυρίως ήχο, για να μεγαλώσει η “ναυτία” και η πρόκληση εντύπωσης και έντασης στον θεατή.

Το άλλο επίπεδο είναι ένα κρεσέντο με το σετ τυμπάνων, 10 βραζιλιάνικα κρουστά, και κάποια ακόμα κρουστά να παίζουν.

10.2.ROLLERCOASTER SUNSET VIEW

*Can you hear me
I was stuck in a rollercoaster ride
For 25 years alright
One day I just got out
Don't ask when don't ask how
And so I hit the roads
And walked the streets
Learned few little things
One there's no such thing as sensitive pornography
Two you won't get a good fuck with a girl that cannot dance
Three silence suits in a dead man's shoes
Fourth's a bit controversy
Comes from a young boy with a big dream
I met across a foreign land he told me if you look the setting sun
You 'll hear the choirs singing out loud*

*And the birds go fly the neon sky
Tracking down the roads I left behind unwalked
All I've known can't be taught by someone
Cause I saw them all
In people's eyes
Sounded like distorted melody*

*And I m staring at the setting sun tryin to bring back all the people that have gone
Slipped out my hand
Tryin to bring back all the lovers
That signed for me some starry night
When I was still young and unafraid*

*Standardized patterns of the world
How I've dreamed you all*

Ο χρωματικός κωδικός εδώ είναι το μπλέ. Στο βίντεο παρακολουθούμε τον Chris σε ένα ρετρό λούνα παρκ (Αρετζού, Θεσσαλονίκη), και να τραγουδάει στο στούντιο.

Η μουσική βασίζεται σε έναν επαναλαμβανόμενο αρμονικό και μελωδικό κύκλο (PE+, ΦΑ+, λα-), ενώ η μελοποίηση βγαίνει εκτός του κύκλου δίνοντας νέο ενδιαφέρον κάθε φορά. Η τεχνική αυτή είναι δανεισμένη από την άριο “When I’m lain in Earth” από την μπαρόκ όπερα “Διδώ και Αινείας” του Henry Purcel.

Η ενορχήστρωση αποτελείται μεταξύ άλλων από 7 γραμμές τσέλου και 5 γραμμές βιολιού, 2 γραμμές κλαρινέτου, και ένα ταμπούρο παίζει με σκουπάκια δίνοντας κίνηση.

10.3. RetroDiscoTech

She feels like retro disco tech

Black dog collar round her neck

Technicolor dreams she has

She drinks this shot like it's the last

She feels like retro disco tech

Lizard skinny silhouette

She doesn't mind what's wrong or wright

She funks me up tonight

(Night still young oh don't ya know that)

She's dancing on the moon so full of fire burnin like a shooting star

She's dancing on the bar

Oh where you gonna sleep tonight girl

Oh my on my mind

Το συγκεκριμένο κομμάτι ήταν το μεγαλύτερο στοίχημα του εγχειρήματος, με διάφορες περσόνες να παίζουν ρόλους, έναν χώρο που τον φτιάξαμε 3-4 άτομα ενώ τον βρήκαμε γιατί λόγω έργων, πολυάριθμους κομπάρσους και βιντεοληψία με τέσσερις κάμερες,

Το σενάριο είναι κάπως τολμηρό, βουτώντας σε βαθιά νερά, με σκωπτικά υπονοούμενα, μία τρανσέξουαλ χορεύτρια να υποδύεται το συλλογικό αντικείμενο του πόθου. Κινηματογραφικά ένα ενδιαφέρον επίτευγμα είναι ο συντονισμός του μονόπλανου με την ομάδα κρουστών και το σόλο βιολί.

Το κομμάτι έχει μοντέρνες καταβολές από εναλλακτικό rock, και πρόσθετα στοιχεία, όπως jazz περάσματα, ένα κινηματογραφικό ιντερλούδιο με κρουστά και ηλεκτρικό βιολί.

10.4. The Journey

*In the quest for a soulmate
I've encountered the beasts
the tremorous creatures
of a sun illuminating not
and i crumbled with force
through a path unknown
till my feet wouldn't bleed
till my heart didn't beat
There, without air to breathe
alone in the misty road
A lonely shadow, a wicked man
came upon my way and preached
words from a distant far away
a future for most men unseen
"Behold u featherbrain boy
the day is to be scared
the sightings of the light
are frightful more
than those we see at night"*

*In a second's glance
forever lost the figure was
but the path in front me
had yet miles to end
Beasts wouldn't leave me alone
they kept on whispering every day
"Raise thy hand against
against thy people's heads"*

*A torture this road had become
tormented fire of blazing souls
Until a day I came across
a spotless lake, a dazzling view
No minute spent I run towards
and on the surface like a mirror
my face appeared, I conceded it not*

*But demons came again and clamored
inside my head they screamed with fury
"No! turn your eyes aside
this is not spectacle for men
Thy heart's not brave at all
Turn thy head and flee away"
Like a Luna's beam, like a sword
A hum was blowing in the wind
The wise words of wise mouth
traveled years to reach my ears
"Beware,
Beware the creatures of the light
their tellings are not stories
for lovers of the one truth
Beware
Beware the beasts of foreign sun*

*Their promised lovers
won't bring warmth upon u"
and there I stood eternal-like
a statue among the nature's shrine*

*I cannot blame my fate
my destiny I never wrote
Though that day I looked
looked deep into the lake
and from the bottom's deep
I spread my hand and reached me
in my own arms, Morpheus came
caressed my hair like velvet
and in the water born I was
a newborn baby on this world
a man of full,
a man with a quest no more*

Εδώ έχουμε στην αφήγηση την μεταφυσική διαδρομή του μασκοφόρου “Ελέφαντα” μέσα από μία ποιητική μυθοπλασία. Η εικονοπλασία αποδίδει το ποίημα.

Στην μουσική υπάρχει μία βασική μελωδία που παίζει το βιολί με scordatura ΣΟΛ-->ΦΑ#.

21 "Tear Dance" solo

27

32 sul pont.

Ανάμεσα στην μελωδία με τον τίτλο “tear dance” και την επανάληψη της βρίσκουμε έναν τελετουργικό αυτοσχεδιασμό με αρμονικούς πάνω στον ισοκράτη ΦΑ#. Στο υπόβαθρο, ένα live synth jam με τρεις μουσικούς σε 3 synthesizers (Roland Juno, Moog Werkstatt, Ipad, Alchemy) και sound design που συμπληρώνει το ηχοτοπίο.

10.5. What's the sound of my heart

Σε αυτό το κομμάτι, η μουσική πρόθεση, οι στίχοι και το βίντεο λειτουργούν σε διαφορετικά επίπεδα. Σε αντίθεση με την “βαριά ποιητική” 4η σκηνή, εδώ παρουσιάζεται στους στίχους το θέμα του **εμμονικού ερωτικού πάθους**, και μια σατυρική αντιπαράθεση με την **κριτική**.

Στο βίντεο μία ροκ μπάντα (οι πραγματικοί μουσικοί της ηχογράφησης) , σε κατακόκκινα σκηνικά και ρούχα παίζουν στην αρχή “ζωντανά”, μέσα σε **ολοάδειο μαγαζί**.

Στην μέση, η μουσική αραιώνει, και εμφανίζεται ο μοναδικός πελάτης, ένας κριτικός τέχνης που πίνει Cambari γράφοντας στο τετράδιο του. Στην κορύφωση πετάει ένα μάτσο μαρούλια στον τραγουδιστή, ο οποίος πηδάει πάνω του και τον δέρνει, με την μπάντα να ακολουθεί στον μαρουλοπόλεμο.

Η μουσική είναι old-school rock, με μπάσο-τύμπανα-κιθάρα-organ και ηλ. βιολί. Στο πρώτο μισό το τραγούδι έχει την δομή (κουπλέ-ρεφραίν)x2. Το κουπλέ βασίζεται στο ριφ (sib-do-do-do), με γυρίσματα που περιέχουν ανατολίτικα τριημιτόνια.

Στο δεύτερο μισό βρίσκεται ένα πιο jazzy χτίσιμο, πάνω στις επαναλαμβανόμενες συγχορδίες φα#-7/ντο#-7/σολ#-7/ΡΕ+7Μ, με τον τραγουδιστή να κάνει οδηγεί το κρεσέντο με την επίμονη ερώτηση “*what's the sound of my heart?*”.

My self description

My self analysis

My self destruction

My self paralysis

Gotta get you

Gotta find you

What's the sound of my heart?

What's the sound of my... heart!!!

*I notate my movements
Like a predator before the hunt
I seize you day n' night
Plunder my juice in my arousements*

*Gotta get you
Gotta find you
What's the sound of my heart?
what's the sound of my heart?
what's the sound of my heart?
what's the sound of my heart?....*

10.6. Fear born in Heaven

*Softly, touch me I cannot breathe
Lightly, I m safe in your arms
Kiss me hold me
Some sunny day we'll meet
Laughing dancing in summer rain
But why I m so afraid*

Fear was born in Heaven

*Gently, take me to chase the sun
Kindly, don't love me just to love me
Years flow like minutes
Into this wonder house
Told you I 'd leave you if you'd let me
Hit the ground*

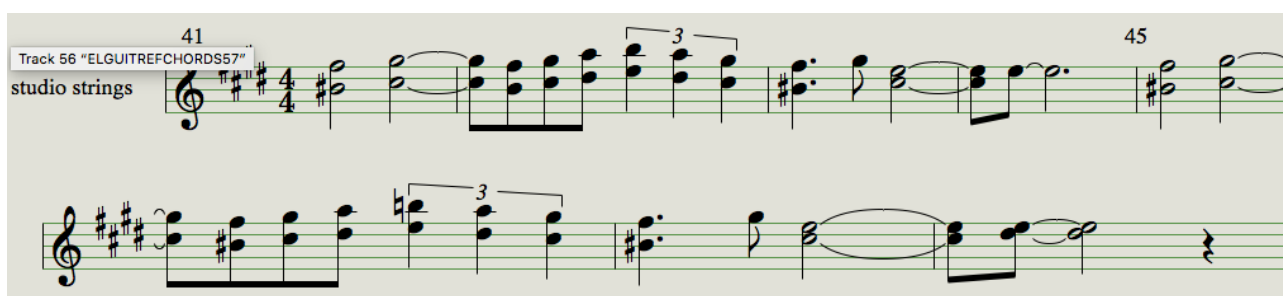
*Fear was born in Heaven
I told you we were too young,
I told you we were too young...*

Το κομμάτι ένα ευαίσθητο και εύθραστο ερωτικό κάλεσμα, που έρχεται αντιμέτωπο με τον ερωτικό Φόβο. Στο βίντεο βλέπουμε σε μωβ φόντο και ένδυμα μία χορογραφία για Poledancing. Η χορογραφία έχει τρία κομμάτια. Το πρώτο είναι μία απαλή αισθησιακή αλληλεπίδραση έλξης απόθησης με τον στύλο, που δένει με τις σκηνές του ζευγαριού. Στο ρεφραίν χρησιμοποιείται ένα τμήμα με έμπνευση την ταυρομαχία, όπου η μώβ φούστα βγαίνει και γίνεται μπέρτα. Στο τρίτο κομμάτι υπάρχουν ακροβατικά και πτώσεις στον στύλο. Στο τέλος του κομματιού, φαίνονται στην βάση του στύλου δύο κούκλες μανεκέν σε μία , μαζί με τους στίχους “*I told you we were too young, I told you we were too young...*”.

Η παραγωγή του ήχου είναι υβριδική, με μια τάση προς τον “vintage” ήχο. Τα βιολιά και οι κιθάρες, μετά από πειραματισμού, έχουν περαστεί από ένα μικρό πλαστικό μικρόφωνο για να δώσουν την αίσθηση του παλιού, που δεν κατάφερα να το πετύχω με μοντέρνα plug-ins.

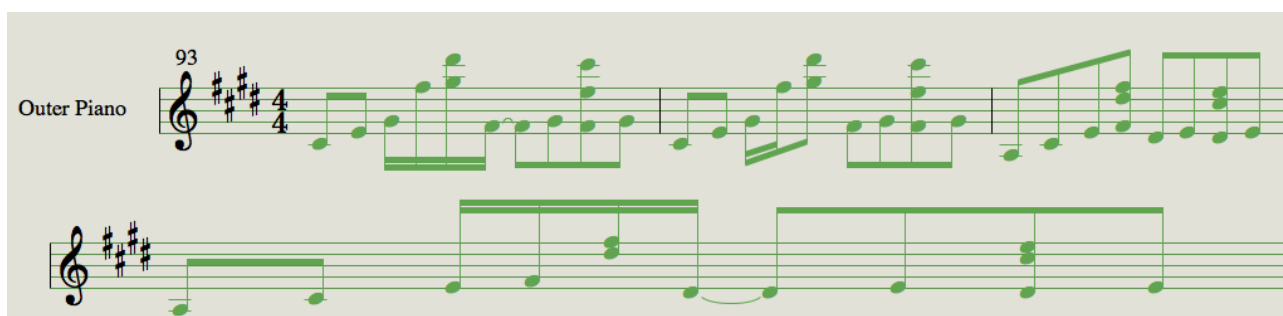
Τα ακουστικά τύμπανα και προσθήκη σύγχρονων ηλεκτρονικών στοιχείων, με drum machines και synthesizers ολοκληρώνουν την προσέγγιση αυτήν στην παραγωγή με πολύ “ανοιχτό” ήχο.

Η αρμονία είναι απλή, (ντο#-, ΛΑ+), τα βιολιά, το ηλ. πιάνο και η κιθάρα την ντύνουν με μελωδικά riffs και αρπισμούς, που εισάγονται και αφαιρούνται για να ενισχύσουν τις δυναμικές ενώ η ενορχήστρωση συμπληρώνεται από αιθέρια pads και θορύβους.



Track 56 "ELGUITREFCHORDS57"
studio strings

Measures 41 to 45. The score is in 4/4 time with a key signature of three sharps (F#, C#, G#). It features a melodic line with triplets and sustained chords.



Outer Piano

Measures 93 to 97. The score is in 4/4 time with a key signature of three sharps (F#, C#, G#). It features a melodic line with triplets and sustained chords.

Riffs των βιολιών και του ηλ. πιάνου

10.7. Clair de Lunatic

Η τελευταία σκηνή της ταινίας είναι βασισμένη ως ιδέα, στην διέξοδο του νου προς την την έκσταση και την παράνοια. Ο Chris παίρνει την τούρτα, και κατεβαίνοντας την Αριστοτέλους, ξιφομαχεί για να την προστατέψει. Φτάνει σε ένα καφέ, όπου συναντάει τον “Ελέφαντα”.

Στο φινάλε φαίνεται ο “Ελέφαντας” να χορεύει γύρω από την φωτιά με την δαιμονισμένη ομάδα κρουστών, που παίζει εκστασιασμένη.

Παράλληλα βλέπουμε καρέ από το ζευγάρι να βρίσκεται μαζί στα ίδια πλάνα που πριν τους βλέπαμε χωριστά σε split screen. Παρακολουθούμε επίσης σύντομα κομμάτια από τους μουσικούς να παίζουν στο στούντιο.

Το σύμβολο του ExCentric περιστρέφεται, και σταδιακά μεταμορφώνεται. Λίγο πριν το τέλος των ρυθμικών βλέπουμε για πρώτη φορά τη άνοψη του συμβόλου.

The image displays a musical score for the piece "Clair de Lunatic". It consists of two systems of staves. The first system includes Violin, Viola, Cello, and Double Bass. The second system includes Vln., Vla., Vc., and D.B. The Violin, Viola, and Cello parts are marked with a forte (f) dynamic. The Double Bass part in the first system is marked with a forte (f) dynamic. The Vln. part in the second system is marked with a forte (f) dynamic. The score is written in 6/8 time and features a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. The notation is in standard musical notation with a treble clef for Violin and Vln., and a bass clef for Viola, Cello, Double Bass, Vla., Vc., and D.B.

Οι γραμμές τον εγχόρδων

Η γενική ιδέα της **μουσικής** είναι ένα ostinato από στακάτι που περνούν από τα synthesizers στα έγχορδα, μία εξτασιακή **πολυρυθμία** από τον ντράμερ, την ομάδα κρουστών και τα drum machines, και ένα σόλο του ηλεκτρικού μαντολίνου που τελειώνει με απαντήσεις από το κλαρινέτο και τα βιολιά. Ο ήχος του **μαντολίνου** έχει περάσει μέσα από ενισχυτές, και μετά από μέσα σειρά παραμορφωτών, vibrato, leslie και reverbs για να πάρει την θέση του ως lead γραμμή.

11. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Carl. G. Jung, *Man and his Symbols*, Anchor Press, New York, 1964
- Carl. G. Jung, *The Psychology of Transference*, (Collected Works Vol. 16), Princeton University Press, 1966
- Richard Davis, *Complete Guide to Film Scoring*, Berklee press, Berklee, 1999
- Aaron Copland, *Μουσική και Φαντασία (Music and Imagination)*, εκδόσεις Νεφέλη, 1980
- Igor Stravinsky, *Poetics of Music (Poétique musicale)*, Harvard University Press, 1942
- Film Music Magazine, *Dictionary of Film Music and Music Licensing Terms*, Film Music Press - 2010,
- Edith Lang - George West, *Musical Accompaniment of Moving Pictures*, The Boston Music Company, Boston, 1920
- Deena Kaye – James Lebrecht, *Sound and Music for the Theater*, Focal Press, Burlington, 1992